

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5964/2022
22.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Максић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Привредни суд у Зрењанину, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину, ради накнаде имовинске штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гжрр 89/22 од 09.03.2022. године, у седници одржаној 22.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гжрр 89/22 од 09.03.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гжрр 89/22 од 09.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду Прр1 5/21 од 23.12.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да му, због повреде права на суђење у разумном року у предмету који се води пред Привредним судом у Зрењанину Ст 296/12, исплати на име накнаде материјалне штете признато а неисплаћено стечајно потраживање утврђено закључком Привредног суда у Зрењанину број Ст 157/2011 од 05.10.2011. године, по основу главног дуга износ од 238.861,95 динара и по основу утврђене и признате камате у стечајном поступку износ од 38.788,60 динара, све са законском затезном каматом од 05.10.2011. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да му накнади трошкове поступка у поступку стечаја у износу од 77.788,60 динара и по основу камате на трошкове поступка у поступку стечаја у износу од 1.524,81 динара, са законском затезном каматом од 05.10.2011. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да му накнади трошкове састава приговора ради убрзања поступка у износу од 12.000,00 динара, као и састава жалбе на решење којим се приговор одбија у износу од 12.000,00 динара, све са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка од 6.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гжрр 89/22 од 09.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11... 18/20), за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, јер није потребно разматрање правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је накнада материјалне штете због повреде права на суђење у разумном року у предмету који се води пред Привредним судом у Зрењанину Ст 296/2012, за признато а неисплаћено стечајно потраживање утврђено Закључком о листи потраживања Привредног суда у Зрењанину Ст 157/2011 од 05.10.2011. године. О праву тужиоца судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима тужилаца, са истим или сличним правним основом као у овој правној ствари, као и са Закључком усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 02.11.2018. године да Република Србија одговара за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења правноснажних и извршних судских одлука, односно у стечају утврђених потраживања запослених из радног односа које су без њихове кривице остале неизвршене и у поступку стечаја вођеном над стечајним дужником са већинским друштвеним или државним капиталом, уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року. У конкретном случају, стечајни дужник нема већински друштвени, односно државни капитал и не постоји узрочно последична веза између повреде права на суђење у разумном року и ненаплаћеног потраживања тужиоца. Указивање у ревизији на другачије одлуке Апелационог суда, не указује нужно и на другачији правни став изражен у тим одлукама, јер одлука о основаност захтева у овој врсти спорова зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 06.01.2021. године, ради накнаде материјалне штете изазване повредом права на суђење у разумном року, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 380.963,96 динара.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић